

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס עשר לירות. התחלקו בפרס ה שבוע: מרדכי לבנון, חיפה; מרדכי דן, תל אביב.

סוף שחור
אורח חשוב בא מאפריקה לבקר במדינה. במטוס הגישה לו הדיילת את תפריט הארוחות. הנוסע העיף מבט במעדנים המוצעים לו ועיקם את האף: "אולי יש משהו יותר טעים?" הדיילת לא היססה הרבה, הגישה לו את רשימת הנוסעים.

"שכחת את האיטריות!!!"

הערות עולמי

מורים אשר סירבו לקבל את שבועון הסתדרות המורים הד החינוך ולשלם עבורו, יסולקו מהסתדרות המורים...

... חינוך חובה אבל לא חינום.

★ ★ ★

האנגלים היפשיירו את יתרות השטרלינג המצריות...

... מחירה של פשרה.

★ ★ ★

המיליונר האמריקאי שנשא את נורית פילצר לאשה לא הורשה לעזוב את הארץ, לפני שישלם 500 דולאר דמי שדכנות...

... ויא דול ארזה.

בפנים שורת השר

על אמנים, כסית וגם רוסית

מעשה באמן, איש בזהמה, שפבר תמיד מפרובלימה: עם כל כוסית ששתה בה, כסית"

מה קרה? שום דבר מסעיר, אם לדון לפי יבול המכתבים שהגיעו. מלבד, אולי, קריאת-הקרב של מרדכי לבנון, מרחוב ארלוזורוב 108, חיפה: **הוא צעק: בוא נחזור לקוסיימה!** אם לא בשביל הרעיון הפואזי המבריק הרי לפחות בשביל ההתלהבות המר-חבית מגיע לו פרס. כל יתר המחבר רים נשארו בתחום כסית: הוא **מל מל: "שוב סובא, מה?"**; אמר הוא **לחצקל: הלווהנא** (ג.ג.ה. תל אביב); **הסתבכה והלכה הי דיילמה** (שלום כהן, פתח-תקוה) וכיו. היו כאלה שגילו נטיה רפואית פת-

לוגית לנושא. אצלם, משום מה, הת-קשרה השתיה עם אגומה. גועל-נפש, לא? אחרים הרחיפו קצת מרחוב דיוני-גוף, הגיע עד שכונת רוממה בירושלים: **נזכר בחתיכה מרוממה** (יונה אלברט, בת ים). אורי שיקה, מחיפה, הנהנה כנראה מעודף זמן ניכר ואשר יש לרשותו מילון לועזי-עברי, חרש בכל המילון וגם או לא הגיע לתוצאות טובות יותר: **פואימה, אנא תימה, אלי רבע, פרובלימה**. יפה, מה? הפרס השני מגיע, לפי כל כללי הצדק, למרדכי דן, רחוב המלך גיורג 76, תל אביב. הוא שלח 20 תשובות. אצלו, כנראה, זה עניין של מתימטיקה, לא של פואטיקה. אחת השורות היתה צריכה לקלוע. מה היא: **לחלטורות מצא כבר סיפסמה**.

את זה כבר שמעת?

בית היוצר לנשמת האומה

והכחור וכיוצא באלה. ביקש משה את הספרים והלך הביתה וישב וה-עתיק מהם. העתיק והעתיק עד שמלא שלשת אלפים עמוד.

הלך למועדון וסיפר כי יש לו ספר עצום. לקחו ממנו את הספר והוציאוהו בהוצאה שהיתה קשורה למועדון, הוצאת "אור בניים". ואחרי כן עשו לו מסיבה וגאמו, והכניסו את שמו לכל טורי הרכילות.

שלח משה ספרים לכל מערכות העתונים. המבקרים לא יכלו לקרא את הספר, אבל על העטיפה מצאו (בשוליים הפנימיים) כי זה ספר גועז, המגלה את אימת הא-דם המודרני מפני יצירתו וכן הלאה. ובכן כתבו המבקרים אותו דבר במלים אחרות. כל אחד בסגנונו הנהדר. הכל שיבחו את יכלתו של משה ואת צומק דבריו ואת "רוחב היריעה".

מוכרי הספרים ראו משקל כבד עטוף בצבעים צועקים, עם סמל "אובניים" (אתם ודאי מכירים את הסמל: נועז ומקורי וסמלי: אשה יולדת), והמליצו על הספר לפני המחפשים מתנות לבר-מצוה. היה הכסף זורם מלוא חופניים. אבל משה לא הסתפק בכך. כל נאד מקבל פרס והוא לא?

הלך ומסר את ספרו בשישה העתיקים לשופטי פרס מנדלי. ששה העתיקים למה? שלשה ספרים לשופטים ושלושה לחברותיהם.

משה קיבל את הפרס. כי גם השופ-טים לא היו מסוגלים לקרוא את ה-ספר.

מידד שיך

יום אחד גילה משה פופיקוביץ כי פרסומת מביאה חתיכות וכסף מחזיק בהן. איך ישיג גם זאת וגם זה, ואין לו כשרון לשום מעשה? החליט לה-יות סופר. שאל משה את הסופרים: "איך העסקים?" והשיבו לו: "רעים מאד, אם אינך במועדון".

הלך משה אל מוכרי הספרים ושאל: "איך העס-קים?" השיבו לו: "לקריאה אין קונים. קונים רק למי תנות. וקונים לפי העטיפות ולפי הגודל ולפי המחיר, בשביל הרושם." הלך משה אל צייר והזמין עטיפה ב-

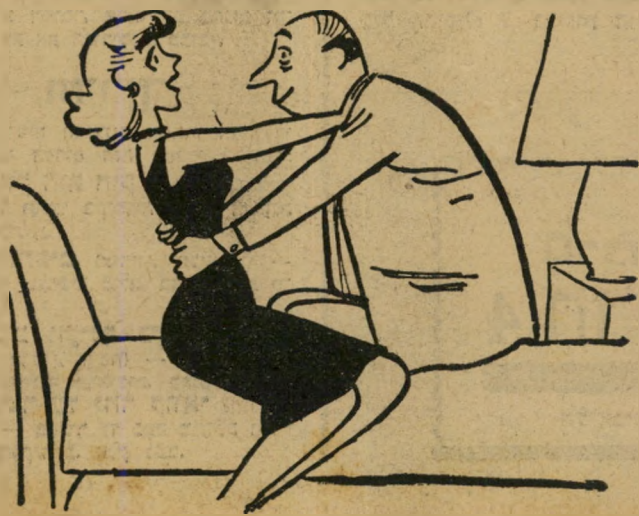
צבעים צועקים. חשב והמציא שם ל-ספר: "לילת לילות". וישב וכתב ספר. איך כותבים ספר? יום אחד נכנס לבית-השימוש ובטעות לקח אתו תוס-פת כפרותית של עתון. בשבתו שם קרא משהו על "יריעה רחבה". החליט לעשות את הספר גדול. אבל ממה מתחילים? פעם אמרו לו כי שקספיר תמיד היה מתחיל באמצע הענין. הוא יתחיל באמצע משפט. לא! באמצע מלה. אבל מה יכתוב? פעם שמע משהו על זרם התת-תרודעה. התחיל לכתוב כל אשר תעלה מכונת הכתיבה: "נות מכולת דג מלוח התחנתי לבוש סינר מוזהם פרס את הגבינה הלבנה בסכין מסריח" וכן הלאה.

כתב כך ארבעים וששה עמודים ואולו המלים. הלך לספריה העירונית ושאל את הספרן: "יש לך ספרים ש-איש אינו קורא בהם?" אמר לו הספרן: "כן. חובת הלבבות והאמונות והדעות

היא היתה

- ★ היא היתה רק בתו של צלב, אולם היא ידעה כיצד לעבוד בחושך.
- ★ היא היתה רק בתו של שעה, אולם היו לה תנור עות משגעות.
- ★ היא היתה רק בתו של איש מעלות, אולם היו לה עליות וירידות.
- ★ היא היתה רק בתו של הירקן, אבל יה - איזו כננה!
- ★ היא היתה רק בתו של אופטיקאי, אבל אהבה ל-שים את עצמה לראווה.
- ★ היא היתה רק בתו של מוחר עתיקות - אבל לא דרשה הרבה כשביד הספה.

חיים עויאל, תל אביב

"לא, ארון לוינון, זה לא חלום. זה סיוט!"

עמית לעולם צדקת

זרמים במסיקה רומנטית. (הארץ) מרדכי דן, תל אביב
דודי (החמשלי) לי ואני לו.
לקינוג תהיה השפעה שלישית. (מע-ריב).
יורם ברנשטיין, תל אביב
זאת עדיין לא סיבה לשלול את הקמתו.
יש צורת בהסדר סופי. (הארץ) עמנואל כץ, נצרת
לא סתם צורח; זועק ללב השמים.
לא ידוע כרגע מה פוי לנבחרת ישראל. (הארץ)
דויד גרודניק, חיפה
אבל אפשר לנחש.